

§ 10.

Ved Konkursens Indtrædelse bortfalder al Afgang til at foretage Arrest eller Forbud med Hensyn til de under Konkursbehandlingen hørende Formuesgjenstande saavel som til i dem at søge Fyldestgjørelse gennem Eksekution og Dvangsauktion.

Dog fortabes ikke Retten til, ifølge Udlæg, ioversat førend Konkursens Begyndelse, at søge Fyldestgjørelse i det Udlagte uden Hensyn til Konkursen, ligesom ogsaa den, der inden Konkursens Begyndelse har faaet Afsetning, uanset Konkursen bevarer sin Ret til i sin Tid at faa Udlæg og derefter søge Fyldestgjørelse i det affatte Gods, jfr. dog §§ 22 og 155.

§ 11.

I de Retssager, som maatte være anlagte af Skyldneren førend Konkursen, er Boet berettiget til at indtræde i Skyldnerens Sted, forsaavidt Sagens Gjenstand efter sin Betskaffenhed henhører til Konkursmassen.

§ 12.

En Fordrings Anmeldelse i Boet har samme Virkninger med Hensyn til Forhalingsrenter, Afrydelse af Hævd m. m., som Retssags Anlæg.

De af selve Retssforholdet flydende Renter vedblive at løbe, indtil Fordringen ved Udlodningen i det Hele eller for en Del betales.

Kapitel 3.

Om Konkursens almindelige Indflydelse paa de for den af Skyldneren indgaaede Retshandeler.

§ 13.

Alle paa Skyldneren hvilende Retsskrav, som skulle fyldestgøres af Konkursmassen, kunne af Boet fordres omfatte til Denge efter den Interessens, Fordringshaveren har i deres Opfyldelse.

§ 14.

Konkursens Indtræden har til Følge, at alle paa Skyldneren hvilende Retsskrav, som skulle fyldestgøres af Konkursmassen, ere at anse som forfaldne i den Forstand, at Boet, uden Hensyn til den fastsatte Forfaldstid, er beføjet til at yde og Fordringshaveren pligtig til at modtage strax.

§ 15.

Enhver, der skylder Noget til Konkursboet, kan deri afforte, hvad han har at fordre i Boet, uden Hensyn til Fordringens eller Modfordringens øvrige Betskaffenhed, saafremt Fordringen af Fordringshaveren selv eller af Noget, efter hvem han har arvet den, er erhvervet inden Konkursens Begyndelse, eller den hidrører fra en Forpligtelse, som han inden dette Tidspunkt har paadraget sig. Reises der Tvivl om Tidspunktet for Erhvervelsen, og kan dette ikke paa anden Maade oplyses, tilstedes det Fordringens Eier med Ed at bekræfte Rigtigheden af sit Opgivende i saa Henseende, hvilken Ed kan modtages af Eksteretten i en Skifteamling.

Boets Haandstrifsskrav maa ikke borttransporteres paa en saadan Maade, at vedkommende Skyldneres Ret til Modregning, derved udelukkes, medmindre disse have forsømt at anmelde deres Modkrav i Boet.